

Επιστολές του Αγίου Δωροθέου περί πειρασμών

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΠΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΣΜΟ

Ἐπιστολή Η´

— Πρῶτα-πρῶτα, παιδί μου, δέν γνωρίζουμε τόν τρόπο πού οἰκονομεῖ ὁ Θεός τή ζωή μας καί ὀφείλουμε νά Τοῦ παραδίνουμε τόν ἑαυτό μας νά τόν κυβερνήσει —πράγμα πού ὀφείλουμε ἀκριβῶς νά κάνουμε καί σ' αὐτήν τήν περίσταση. Γιατί θά δυσκολευτεῖς, ἂν θελήσεις νά κρίνεις μέ ἀνθρώπινα κριτήρια ὅσα σοῦ συμβαίνουν ἀντί ν' ἀφήσεις στό Θεό κάθε μέριμνά σου. Πρέπει λοιπόν, ὅταν σέ περικυκλώνουν θλιβεροί καί πιεστικοί λογισμοί, νά κραυγάζεις στό Θεό: «Κύριε, οἰκονόμησε αὐτήν τήν ὑπόθεση, ὅπως Σύ θέλεις καί ὅπως γνωρίζεις»¹. Γιατί πολλά θέματα τά τακτοποιεῖ ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ διαφορετικά ἀπ' ὅ,τι νομίζουμε ἢ ἐλπίζουμε. Καί οἱ ἐλπίδες πού τρέφαμε γιά μερικά πράγματα, ἀπό τήν πείρα ἀποδείχτηκαν λαθεμένες. Μέ λίγα λόγια, πρέπει νά δείχνεις μακροθυμία τήν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ καί νά προσεύχεσαι καί νά μήν προσπαθεῖς ἢ νά νομίζεις ὅτι μέ ἀνθρώπινους λογισμούς, ὅπως εἶπα, θά ξεπεράσεις λογισμούς δαιμονικούς. Ὁ ἀββάς Ποιμένας ἐπειδή τά γνώριζε αὐτά, ἔλεγε ὅτι ἡ ἐντολή «νά μή μεριμνήσεις γιά τήν αὐριανή ἡμέρα»² (Ματθ. 6, 34) ἀπευθυνόταν σ' ὅσους βρίσκονται σέ πειρασμό. Ἄν λοιπόν, παιδί μου, πιστεύεις ὅτι αὐτά εἶναι ἀληθινά, ἐγκατάλειψε κάθε δικό σου λογισμό

—καί ἂν ἀκόμα εἶναι συνετός— καί κράτησε τήν ἐλπίδα σου στό Θεό. Σ' Αὐτόν πού δίνει περισσότερα ἀπό ὅσα Τοῦ ζητᾶμε ἢ μπορούμε νά φανταστοῦμε (Ἐφ. 3, 20). Θά μπορούσα νά σοῦ ἀπαντήσω σ' ὅλα ὅσα εἶπες, ἀλλά δέν θέλω νά ἔλθω σέ ἀντίθεση οὔτε μέ σένα οὔτε μέ τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μου. Τό μόνο πού λέω εἶναι νά στερεωθεῖς στήν ὁδὸ πού ὁδηγεῖ στήν ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ. Γιατί αὐτή ἡ ὁδὸς εἶναι ἡ πιό ἀσφαλῆς καί ἡ πιό ἀμέριμνη. Ὁ Θεός μαζί σου.

Ἐπιστολή Θ´

ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Νά θυμᾶσαι, παιδί μου, αὐτόν πού εἶπε ὅτι «διὰ μέσου πολλῶν θλίψεων θάμποῦμε στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» (Πραξ. 14, 22), χωρίς νά καθορίζει τό εἶδος τῶν θλίψεων, ἀλλά εἶπε ἀόριστα: «διὰ μέσου πολλῶν θλίψεων». Καί ἔτσι, ἂν ἔχεις ἁμαρτίες, νά ὑπομένεις ὅ,τι σοῦ συμβαίνει μέ εὐχαριστιακὴ διάθεση καί ἐπίγνωση, σάν νά ἦταν κάτι πολὺ εὐχάριστο. Ἄν ὅμως δέν ἔχεις ἁμαρτίες, νά ὑπομένεις τόν πειρασμό σάν κάτι πού σέ καθαρίζει ἀπὸ τὰ πάθη ἢ σοῦ γίνεται ἀφορμὴ νά κερδίσεις τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ὁ φιλόστοργος καί φιλόψυχος Θεός, πού ἐπιτίμησε τόν ἄνεμο καί τὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα καί τὴ γαλήνεψε, νά ἐπιτιμήσει καί τόν πειρασμό σου, παιδί μου, καί νά σοῦ δώσει εὐρύτητα πνεύματος γιὰ νά γνωρίσεις τίς κακουργίες τοῦ ἐχθροῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή Ι´

ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΣΕ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΦΟΡΕΣ

— Σέ παρακαλῶ, παιδί μου, νά ὑπομένεις καί νά εὐχαριστεῖς γιὰ τίς συμφορὲς πού σοῦ συμβαίνουν ἐξαιτίας τῆς ἀρρώστιας, σύμφωνα μ' ἐκεῖνον πού λέει: «Ὅλα ὅσα σοῦ συμβαίνουν νά τὰ δέχεσαι σάν καλά», γιὰ νά ἐκπληρωθεῖ σέ σένα, παιδί μου, ὁ σκοπὸς τῆς Θεῆς Προνοίας σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Πάρε λοιπὸν κουράγιο καί δυνάμωσε, μέ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τὴν «οἰκονομία» Του γιὰ σένα. Ὁ Θεός μαζί σου.

Ἐπιστολή ΙΑ´

ΣΕ ΑΔΕΛΦΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΠΕΙΡΑΣΜΟ

— Ὁ Χριστός ἄς σοῦ χαρίσει τήν εἰρήνη Του, ἀδελφέ μου. Προσπάθησε νά πείσεις τό λογισμό σου, ὅτι ὅπωςδήποτε ἐσύ ἔδωσες ἀφορμή στόν πειρασμό, ἔστω καί ἂν πρός τό παρόν δέν μπορεῖς νά βρεῖς γιά ποιά αἰτία σοῦ συνέβη. Κατηγόρησε τόν ἑαυτόν σου, ὑπόμεινε καί προσευχήσου. Καί ἔχω ἐμπιστοσύνη στήν εὐσπλαχνία τοῦ ἀγαθοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ὅτι θά διώξει τόν πειρασμό. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶπε: «Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, πού ξεπερνάει κάθε ἀνθρώπινο νοῦ, θά φρουρήσει τήν καρδιά σας» (Φιλ. 4, 7).

Ἐπιστολή IB'

ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Μή σοῦ φαίνεται παράξενο, παιδί μου, ἐφόσον βρίσκεσαι στήν ὁδὸ πού ὀδηγεῖ στό Θεό, ἂν πολλές φορές πέφτεις πάνω σέ ἀγκάθια καί σβώλους καί ἄλλοτε σέ ὀμαλό ἔδαφος. Γιατί ὅσοι ἀγωνίζονται, ἄλλοτε πέφτουν ἄλλοτε νικοῦν. Ὁ Μέγας Ἰώβ εἶπε: «Τί ἄλλο εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου πάνω στή γῆ, παρά μιά συνεχῆ δοκιμασία»; (Ἰώβ 7, 1). Καί κάποιος ἄλλος ἅγιος εἶπε: «Ἄνθρωπος πού δέν γεύτηκε πειρασμό δέν μπορεῖ νά εἶναι βέβαιος γιά τίς ἀρετές του» (Σοφ. Σειρ. 34, 10: Ἰακώβ. 1, 12). Γιατί καθώς ἀσκούμαστε στήν πίστη πειραζόμαστε, γιά νά δοκιμαστοῦμε καί νά μάθουμε νά πολεμᾶμε. Ὁ Κύριος εἶπε: «Πρέπει νά περάσετε μέσα ἀπό πολλές θλίψεις γιά νά μπεῖτε στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» (Πραξ. 14, 22),. Ἄς εἶναι λοιπόν βοηθός σας σέ ὅ,τι συναντᾶτε, ἡ ἐλπίδα τοῦ καλοῦ τέλους. Καί ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος, θέλοντας νά μᾶς προετοιμάσει γιά ν' ἀποκτήσουμε ὑπομονή λέει: «Εἶναι ἀξιόπιστος ὁ Θεός πού σᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι δέν θά σᾶς ἀφήσει νά πειραστεῖτε περισσότερο ἀπ' ὅσο μπορεῖτε, ἀλλά μαζί μέ τόν πειρασμό θά φέρει καί τό ξεπέρασμά του, ὥστε νά μπορεῖτε νά τόν σηκώσετε» (Α' Κορ. 10, 13). Καί ὁ Κύριός μας, ἡ πραγματικὴ Ἀλήθεια πού λέει: «Σ' αὐτόν τόν κόσμο θά δοκιμάσετε θλίψεις, ἀλλά ἔχετε θάρρος, ἐγὼ νίκησα τόν κόσμο» (Ἰωάν. 16, 23), ἄς εἶναι ἡ παρηγοριά σου. Αὐτά νά μελετᾶς, αὐτά νά τηρεῖς. Νά ζεῖς μέ τή μνήμη τοῦ Κυρίου, καί ἡ ἀγαθότητά Του, θά σέ βοηθάει σέ ὅλα, παιδί μου, γιατί εἶναι ἐλεήμονας καί γνωρίζει τήν ἀδυναμία μας. Αὐτός θά ἐπιτιμήσει τά κύματα καί θά ξαναφέρει γαλήνη στήν ψυχὴ σου μέ τίς εὐχές τῶν Ἁγίων Του.

Ἐπιστολή ΙΓ'

ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Όπως ακριβώς οι σκιές ακολουθούν τά σώματα, έτσι και οι πειρασμοί τίς εντολές του Θεού. Γιατί, όπως λέει ο Μέγας Αντώνιος³, όποιος δέν γεύτηκε πειρασμούς δέν θά μπει στή Βασιλεία τών Ούρανών. Μήν άπορήσεις λοιπόν, παιδί μου, άν συναντήσεις θλίψεις και πειρασμούς, ένω ζητάς συμβουλές για τή σωτηρία τής ψυχής σου. Άλλά νά υπομένεις άτάραχα και νά προσεύχεσαι, εύχαριστώντας τό Θεό, πού αξιώνεσαι νά πειραστείς, για χάρη τής έντολής του Θεού, για νά γυμναστεί και νά δοκιμαστεί ή ψυχή σου. Ο άγαθός Θεός νά σου χαρίσει πνευματική άγρύπνια και ύπομονή στον καιρό του πειρασμού.

Έπιστολή ΙΔ΄

ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Πολύ καλά έννόησε ο Άββάς Ποιμένας ότι ή έντολή νά μή μεριμνήσει κανείς για τήν έπόμενη ήμέρα, έχει δοθει σε άνθρωπο πού βρισκόταν σε πειρασμό. Και τό «άφησε στό Θεό τή μέριμνα για σένα» (Ψαλ. 54, 23) στό ίδιο άποτέλεσμα οδηγεί. Άπομακρύνσου λοιπόν, παιδί μου, από τούς ανθρώπινους λογισμούς και κράτησε τήν έλπίδα σου στό Θεό, πού κάνει πολύ περισσότερα άπ' όσα νομίζουμε. Και ή έλπίδα στό Θεό θά σε αναπαύσει. Ο Κύριος νά σε βοηθήσει, παιδί μου, μέ τήν εύχή τών άγίων. Πρέπει λοιπόν ν' άπομακρυνόμαστε από τέτοιου είδους λογισμούς, γιατί δέν είμαστε βέβαιοι, άν αύριο ζοϋμε.

Έπιστολή ΙΕ΄

ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ

— Είμαστε δημιουργήματα του άγαθού και φιλόανθρωπου Θεού πού ειπε: «Ζω έγώ, λέει Κύριος, και δέν έπιθυμώ τό θάνατο του άμαρτωλού, αλλά θέλω νά μετανοήσει και νά ζήσει» (Έξ. 33, 11). Και πάλι: «Δέν ήρθα νά καλέσω σε μετάνοια τούς δικαίους, αλλά τούς άμαρτωλούς» (Ματθ. 9, 13). Άν λοιπόν είναι έτσι, και έτσι πιστεύουμε, άς αφήσουμε στον Κύριο κάθε μέριμνα, για μάς και τή ζωή μας, και Αύτός θά μάς διαθρέψει (Ψαλ. 54, 23), δηλαδή θά μάς σώσει. Γιατί Αύτός ένδιαφέρεται για μάς. Αύτός νά παρηγορήσει και τήν καρδιά σου, παιδί μου, μέ τίς εύχές τών άγίων.

Ἐπιστολή ΙΣΤ´

ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΔΕΛΦΟ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΘΕΝΕΣΤΕΡΟ, ΠΟΥ ΤΟΝ ΒΑΣΑΝΙΖΑΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ, ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΣΑΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ.

— Στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀδελφέ μου, δέν ἔχουμε κανένα δικαίωμα πάνω στόν ἀδελφό μας. Γιατί τό κακό πού ἔγινε πρέπει νά τό ξεπεράσουμε καί νά τό καταπιοῦμε μέ ἀγάπη. Κανείς δέν μπορεῖ νά πεῖ στόν πλησίον: «Γιατί δέν μέ ἀγαπᾶς;» Ἀλλά αὐτός μέ πράξεις ἀγάπης ἐλκύει τόν πλησίον καί τόν προκαλεῖ νά τόν ἀγαπήσει. Σχετικά δέ μέ τίς σωματικές καί ὑλικές ἀνάγκες, ἄν κάποιος εἶναι ἄξιος ν' ἀναπαυτεῖ, ἀκόμα καί σέ καρδιά Σαρακηνῶν δίνει πληροφορία ὁ Θεός νά τόν ἐλεήσουν ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες του. Ἄν ὅμως δέν εἶναι ἄξιος ἢ δέν εἶναι γιά τό συμφέρον τῆς ψυχῆς του νά παρηγορηθεῖ στόν καιρό τῆς δοκιμασίας του, τότε καί ἄν ἀκόμα δημιουργήσει καινούριο οὐρανό καί καινούρια γῆ, δέν θά βρεῖ ἀνάπαυση⁴. Πάνω σ' αὐτό πού λές, ὅτι δηλαδή δίνεις βάρος στούς ἀδελφούς, εἶναι σάν νά ὁμολογεῖς τό δικαίωμά σου. Γιατί κανένας δέν μπορεῖ νά πεῖ ὅτι βαραίνει τόν πλησίον του, πού θέλει νά σωθεῖ, ὅταν τοῦ δίνει τήν εὐκαιρία νά ἐκτελέσει τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος μισεῖ ὅσους τόν προσβάλλουν, μισεῖ τήν πραότητα. Ὅποιος ἀποφεύγει αὐτούς πού τόν στενοχωροῦν, ἀποφεύγει τήν ἀνάπαυσή του «ἐν Χριστῶ». Ὁ φιλόανθρωπος Θεός νά μᾶς σκεπάσει μέ τή Χάρη Του, παιδί μου, μέ τίς εὐχές τῶν ἀγίων. Ἀμήν.

Σημειώσεις:

1. «Ἦρώτησάν τινες τόν Ἀββᾶν Μακάριον, λέγοντες· Πῶς ὀφείλομεν προσεύχεσθαι; Λέγει αὐτοῖς ὁ γέρων· Οὐκ ἔστι χρεία βατολογεῖν, ἀλλ' ἐκτείνειν τάς χεῖρας, καί λέγειν· Κύριε, ὡς θέλεις καί ὡς οἶδας, ἐλέησον. Ἐάν δέ ἐπίκειται πόλεμος· Κύριε, βοήθει· Καί Αὐτός οἶδε τά συμφέροντα, καί ποιεῖ μεθ' ἡμῶν ἔλεος».

(Ἄβ. Μακ. P.G. 65, 2696).

2. «Ἦρωτήθη ὁ Ἀββᾶς Ποιμῆν, ὅτι εἰς τίνα ἔρχεται ὁ λόγος ὁ γεγραμένος, ὅτι Ἰμή φροντίσητε περί τῆς αὔριον'. Λέγει αὐτῷ ὁ γέρων· Πρός ἄνθρωπον ὄντα ἐν πειρασμῷ καί ὀλιγωροῦντα ἐρρήθη, ἵνα μή φροντίση λέγων· Πόσον χρόνον ἔχω ἐν τῷ πειρασμῷ τούτῳ; ἀλλά μᾶλλον λογίσηται, λέγων καθ' ἐκάστην τό σήμερον».

(Ἄβ. Ποιμ. P.G. 65, 353Ψ).

3. «Οὐδεὶς ἀπειραστος δυνήσεται εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐπαρον γάρ, φησί, τούς πειρασμούς, καί οὐδεὶς ὁ σωζόμενος».

(Άβ. Άντ. Ρ.Γ. 65, 77Α)

4. Άβ. Ποιμ. Ρ.Γ. 65, 333.

**Έργα Άσκητικά Έκδ. ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ Ήρα̃ς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Καρέας -
Χρ. Έκδοσης: 2000**

Εκ του ιστοτόπου Ενορίας Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων agiazoni.gr